

॥ ७ ॥ ८ ॥ गोषुष्टपेषु ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ अकृष्टपच्याकर्षणं विना धान्यप्रसूः ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ यदाचेति सूक्ष्मायः

सवर्षतिस्मवर्षाणियथाकालमतंद्रितः ॥ तंबलिनाधिगच्छामिब्रह्मन्नाचक्ष्वमेबलिं ॥ ७ ॥ ब्रह्मोवाच नैतत्तेसाधुमधवन्त्यदेनमनुपृच्छसि ॥ पृष्टु
नानृतं ब्रूयात्तस्माद्वक्ष्यामि ते बलिं ॥ ८ ॥ उप्रेषु यदि वा गोषु खरेष्वश्वेषु वा पुनः ॥ वरिष्ठो भविता जंतुः शून्यागारेश चीपते ॥ ९ ॥ शक्र उवाच यदि स्म बलि
ना ब्रह्मन् शून्यागारे समेयिवान् ॥ हन्यामेनं न वाहन्यां तद्ब्रह्मन्नुशाधिमां ॥ १० ॥ ब्रह्मोवाच मास्म शक्र बलिं हिंसीर्न बलिर्वधमर्हति ॥ न्यायस्तु शक्र प्र
पृथ्व्यस्त्वया वासव काम्यया ॥ ११ ॥ भीष्म उवाच एवमुक्तो भगवतामहेन्द्रः पृथिवीं तदा ॥ चचारैरावतस्कंधमधिरुह्य श्रिया वृतः ॥ १२ ॥ ततो ददर्श स ब
लिं खरवेपेण संवृतं ॥ यथाख्यातं भगवता शून्यागारकृतालयं ॥ १३ ॥ शक्र उवाच खरयोनिमनुप्राप्तस्तुषभक्षो सिदानव ॥ इयं ते यो निरधमा शोचस्या
हो न शोचसि ॥ १४ ॥ अदृष्टं वत पश्यामि द्विषतां वशमागतं ॥ श्रिया विहीनं मित्रैश्च भ्रष्टवीर्यपराक्रमं ॥ १५ ॥ यत्तद्यानसहस्रैस्त्वं ज्ञातिभिः परिवारितः ॥ लो
कान्प्रतापयन्सर्वान्यास्यस्मानवितर्कयन् ॥ १६ ॥ त्वन्मुखाश्चैव दैतेया व्यतिष्ठंस्तव शासने ॥ अकृष्टपच्या च महीतवैश्वर्ये बभूव ह ॥ १७ ॥ इदं च ते घव्यस नं शो
चस्याहो न शोचसि ॥ यदा तिष्ठः समुद्रस्य पूर्वकूले विलेलिहन् ॥ १८ ॥ ज्ञातीन् विभजतो वित्तं तदा सीत्ते मनः कथं ॥ यत्ते सहस्रसमितान नृतुर्देवयोपितः ॥ १९ ॥ बहू
नि वर्षपूगानि विहारे दीप्यतः श्रिया ॥ सर्वाः पुष्करमालिन्यः सर्वाः कांचनसप्रभाः ॥ २० ॥ कथमद्य तदाचैव मनस्ते दानवेश्वर ॥ छत्रं तवासीत्सुमहत्सौ वर्णरत्न
भूषितं ॥ २१ ॥ न नृतुस्तत्र गंधर्वाः पट्सहस्राणि सप्तधा ॥ यूपस्तवासीत्सुमहान्यजतः सर्वकांचनः ॥ २२ ॥ यत्राददः सहस्राणि अयुतानां गवां दश ॥ अनंतरं सह
स्रेण तदासीदैत्यकामतिः ॥ २३ ॥ यदा च पृथिवीं सर्वां यजमानोऽनुपर्यगाः ॥ शम्याक्षेपेण विधिना तदासीत्किंतु ते हृदि ॥ २४ ॥ न ते पश्यामि भृंगारं न छत्रं व्य
जनेन च ॥ ब्रह्मदत्तां च ते मालां न पश्याम्यसुराधिप ॥ २५ ॥ बलिरुवाच न त्वं पश्यसि भृंगारं न छत्रं व्यजनेन च ॥ ब्रह्मदत्तां च मे मालां न त्वं द्रक्ष्यसि वासव ॥
॥ २६ ॥ गुहायां निहितानि त्वं मम रत्नानि पृच्छसि ॥ यदा मे भविता कालस्तदा त्वं तानि द्रक्ष्यसि ॥ २७ ॥

स्थूलमूलः षट्त्रिंशदंगुलोदंडः शम्यासाबलवता क्षिमायावदूरेपतेत्तावदेकं देवयजनं एवं सर्वापि पृथिवी शम्याप्रक्षेपविमिता तव देवयजनानामपर्याप्ता भूदित्यर्थः पर्यगाः परित्यक्तवान् ॥ २४ ॥ भृंगारः कन
कालुकाख्यः सौवर्ण उदपात्रविशेषः ॥ २५ ॥ २६ ॥ गुहायां मूलप्रकृतौ निहितानि अंतर्हितानि ॥ २७ ॥